

ΠΑΣΧΑ

'Ηλθε τ' 'Αγιο Πάσχα, θλιβερή καρδιά,
Τό «Χριστός 'Ανάστη» ψάλλουν τὰ παιδιά
μὲ βοή μεγάλη.

Μεσ' ἀπὸ τὸν τάφο τους, ἀπ' τὴ μαύρη γῆ,
τ' ἀνθή καὶ τὰ λουλούδια ἀκούσαν τὴ βοή
καὶ ξυπνοῦνε πάλι.

'Απ' τὰ βλέφαρά τους τ' 'Απριλιοῦ ἡ δροσιά
διόχνει κἀθε βόθρος κ' ἀποκατωσιὰ
καὶ τὰ ξαναστένει.

Κι' ὁ χορὸς ὁ ξέφρνος, ὅλος μαργαλιὰ,
κλέφτει ἀπ' τὰ χειλάκια τὸν μοσχερὰ φίλια
καὶ τὴν πλάσι θάινει.

Μέθυσαν τ' ἀηδόνια ἀπὸ τὴ μυρωδιά!
καὶ λαλοῦν—τ' ἀκούεις;—εἰς τὰ χλωρὰ γλαυία
γλυκερὰ τραγοῦδια...

'Εορτάζει 'Ανάστασι ὅλη ἡ ἔξοχή,
κι' ἀπ' τὴν εὐθυμία τους λάμπουν εὐτυχῆ
ὡς καὶ τὰ μαμούνια.

Σὺ, φτωχὴ καρδιά μου, διατὶ βαρετὰ
θλίβεσαι, θαμμενῆ, σὰν ζωολογία
εἰς ἔρημο μοναστήρι;

Διατὶ εἰς τοῦ Πλάστου σου τὴν ἀναπνοή
δὲν ξαναναστήνεσαι νάβγῃς εἰς τὴ ζωή
ποῦναι πανηγύρι;

Μάννα σου ἡ Φύση, διές, λαμπροφύρει!
Πέτα τὸ μανδύ σου πλεῖον τὸ βαρῦ,
τὴν μελαγχολία!

"Ανοῖξε! λουλουδῆσε, σ' ἄν τὴν χωματὰ
καί, σ' ἄν τ' ἀδελφάκια σου, τὰ φαιδρὰ πουλιά,
ψάλλε μ' εὐθυμία:

"Οποῖος ὅλο σὺβέρι θλιβερὰ σ' τὴ γῆ,
βρίσκει μέσ' εἰς τοὺς τάφους τὴν παλιὰ σιγή,
τὴν παλιὰ σκοτίδα.

"Οποῖος κἀμνε 'Ανάστασι, βλέπει εἰς τ' ἀψηλά,
Γιὰ τὴν εὐτυχία του νὰ χαμογελά
μὰ καινούρια ἐλπίδα.

Γ. Μ. Βιζυηνῆς

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

'Ο Μάρτης τ' αἴσιο παλιάρκι,
'Απῶλῃς τὸ μορφο παιδί
διώξαν τὸ Γέρο τὸν γρονιάρη
μὲ τὸ χιονάτο τὸ μαυδί.

'Απ' τὰ γαλιάρια τ' ἀρογυράλια
τὸν ἐμάζεψαν σιγανὰ,
καὶ τὸν ἐσπράξαν γαλιὰ ἀγάλια
ὡς πίσω ἀπ' τ' ἀψηλά βουνά.

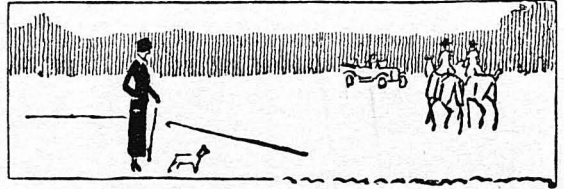
Καὶ τώρα γέμισαν οἱ κίματοι
μὲ μόσχους καὶ μὲ φῶς γλυκὸ:
Σὰν πλούσια ἐκκλησιαστικὰ
σὺν περβολῶν θετιῶ.

Καὶ εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ περιβόλι,
εἰς τὴς φύσεως τὴν 'Εκκλησιά,
τὰ πάντα ἔχουν τώρα σζόλη,
φοροῦν καινούρια φορεσιά.

Εἰς τὰ στριφτὰ τὴς πλεξουδιάνια
εἰς τὴ μοσχέρι τὴς ἀγαλιὰ
φορεῖ ὁδοχορῶμα φοργαζία
ἢ τροπαλὴ τρανταφυλλία.

Καὶ εἶν' αὐτὸ, ποῦ τόσα φέρε
σὲ κάθε ἀστέρι Του καλὰ:
Καὶ εἶν' αὐτὸ τὸ Καλοκαίρι,
ποῦ λάμπει καὶ μοσχοβολᾷ.

Γ. Μ. Βιζυηνῆς

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΜῆΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΒΙΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μία περιήγησι παράδοσις κυκλοφορεῖ μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ,
περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐγέλασε ποτὲ στὴ ζωὴ του ὁ Θεάνθρωπος;
Καὶ ποτὲ;

Καὶ τὰ μὲν βιβλία δὲν ἀναφέρουν ἐὰν ἐγέλασε ποτὲ ὁ Χριστός,
ἢ παράδοσις ὅμως λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐγέλασε μίαν καὶ μόνον
φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του διὰ τὴν κίτωθι αἰτίαν.

Μία φορὰ τοῦ διηγοῦντο τὴν Ἰουδαίαν μὲ τοὺς μαθητὰς του,
ἐξαφνα ἄσχησε νὰ γελά.

Οἱ μαθηταὶ του παρεξενεῦτησαν γιὰτι ποτὲ δὲν τὸν εἶχαν ἰδεῖ
νὰ γελά καὶ τὸν ρώτησαν τὴν αἰτία.

Ὁ Ἰησοῦς ἀντι ἀπαντήσας τοὺς εἶδεῖς τὰ ἐμπρός του ἀπλω-
μένα χωράφια.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς τότε καὶ ἕνας γεωργὸς ποῦ ἔκανε
χωράφι ἐφροντιζε νὰ κλέβῃ λίγων σπιθιαμῶν τόπο ἀπὸ τὸ χωράφι
τοῦ γείτονος περὶονταῖς τὸ φροστὸ του ἐπάνω σ' αὐτό.

— Νὰ γιὰτι γελάς, εἶπεν τότε ὁ Ἰησοῦς, γιὰτι εἶδα τὸ ἔνα χῶμα
νὰ κλέβῃ τὸ ἄλλο...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τὰ καταλλήλοτερα δῶρα τοῦ Πάσχα εἶνε βεβαίως τὰ πασχαλινὰ
αὐγά. Στὴν Ἀγγλία μάλιστα ἐδοξοδόσαν μέχρι πέρου μικρὰς κο-
σμηματοθήκας εἰς σχῆμα αὐγῶν, περιουσίας πολὺτιμα κοσμημῆτα.
Λέγεται μάλιστα ὅτι πρὸ τινος ἔτων ἕνας ἀμερικανὸς ἐκατομμυρι-
οῦχος ἐστειλε στὴν ἰηστή του ἕνα χρυσὸ αὐγὸ, εἰς τὸ ὅποιον περι-
εχέτο ἕνα περιδέραιο ἀπὸ διαμάντια καὶ μαργαριτάρια ἀξίας 20
χιλιάδων λιθῶν. Ἐπότε ἡ αὐτὴ ἐγενεκεῖσθι στὴν Εὐρώπη.

Περιεργότατον ἦταν ἐπίσης τὸ δῶρον, τὸ ὅποιον ἔλαβε πέρου
τοῦ Πάσχα μία ἀγγλίη νοσοκόμος. Ἐνας πλούσιος κῆρος τὸν ὅποιον
ἐνοσήλευσε κατὰ τὸ δόσθημα τῆς ἐπικυδόνου ἀσθενείας του, ἐστειλε
πρὸς αὐτὴν ἕν αὐγὸ ζωνόν, τὸ ὅποιον περιετρεξεν ἕν ὀρωπιώτο χρυσὸ
ρολόγι τοῦλαίμενο μέσα σ' ἕνα χαρτονομίημα τῶν 1000 λιθῶν !...

Τὰ ἑσπαιότερα ὅμως καὶ τὰ ποιητικώτερα δῶρα τοῦ Πάσχα ἦσαν
τὰ ἀνταλλασσόμενα ἄλλοτε στὴν Ρωσία. Ὅταν συνηθίζοντο οἱ
Ρῶσοι μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ἐχωρεῖσθοντο μὲ τὰς λέξεις: — «Χρι-
στός Ἀνάστη! — Ἀληθῶς ἀνάστη!» Καὶ ἀντήλλασσον ἀδελφοὶ
ἀσπασίον, ἀδιακρίτως τάξεως καὶ γένους καὶ φύλου καὶ ηλικίας.
Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐβλεπε κανεὶς στὴν Ρωσία ἄλλοτε κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ Πάσχα ζητιάνους ν' ἀνταλλάσσον φιλμῆματα μὲ πηγ-
ηράστας καὶ ταπεινοὺς μουζίκους νὰ ἀγαλλιᾶζόνται μὲ στρα-
τηγούς !...

Σήμερον οἱ Μπολσεβίκοι κατήργησαν τὰ ἔθιμα αὐτὰ.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Πὸς εορτάζεται τὸ Πάσχα ἐδοῦ, τὸ γνωρίζομεν ὅλοι. Εἶναι ὅμως
ἐπικαιρὸν νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα πὸς εορτάζεται εἰς ἄλλα μέρη
ἡ ἀγία αὐτὴ εορτή. Εἰς τὰς ἀγρονόμιας τῆς Γερμανίας, πολὺ πρὶν
ἐξημερώσει ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, ὅλοι οἱ υπηρέται καὶ τὸ προσω-
πικὸν τῶν κτημάτων μὲ τὸν πυργοδεσπότην ἐπὶ κεφαλῆς περιε-
ρῶνται ὑπὸ τοὺς ἠχους μουζικῆς τὸ κτήμα, καταλήγοντες δὲ στὸν
πύργο περνοῦν στὴν σειρά πρὸ τοῦ ἀδέντου του ῥιπτοντες πρὸ
τὸν ποδῶν του διάφορα δῶρα. Ὁ πυργοδεσπότης εἰς ἀνταπόδοσιν
προσφέρει χορμίκα καὶ τὰς ἐσχίς του.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ Πάσχα εορτάζεται ἡσυχᾶ καὶ μονότονα,
ὅπως ὅλοι αἱ εορταί.

Εἰς τὴν Σουηδίαν κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου πρὸς
τὴν Κυριακὴν, σ' ὅλες τὰς οἰκογενείας ποῦ ἔχουν χορῆται καὶ
παιδιὰ γιὰ παντρεῖα, κατερίνονται διὰ περιέργου τρόπου νὰ προ-
μαγνεύσουν τὸ μέλλον των, ἐὰν ἀίρῃς θὰ ἰσπανθευθοῦν ἀγά ἢ
γρήγορα καὶ τὴ ἀνάρα ἢ γυναικα θὰ πάρουν.

Εἰς τὴν Ουαλλίαν πιστεύουν ἀκόμη εἰς τὴν ἀγαθοποιῶν ἐπίδρα-
σιν τῶν νεαρῶδων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν Ἰταλιάναν χαρμηθηστικὸν τῆς εορτῆς εἶνε, καὶ ὁ
«ἀγὸν τοῦ Πάσχα». Συγκεντρῶνται ὅλες αἱ ἀνυπανδρες κο-
πέλλες, ἀπὸ 14 ἔτων καὶ ἄνω, καὶ ἀγωνίζονται εἰς ἀγῶνας ὁδομοῦ.
Ἡ νικητρία λαμβάνει ὡς βραβεῖον ἕνα ὄμορφο ὑποκαίσιον σπολι-
μένο μὲ μεταξοτῆς τιανές. Τὰ ὄβια τοῦ ὑποκαίσιου αὐτοῦ κατα-
βάλλονται διὰ καινοῦ ἐθῶνον ἀπ' ὅλους τοὺς χωρικοὺς, τὰ κεντή-
ματα δὲ εἶναι τὸν κορτίσιον ποῦ δ' ἀγωνισθῶν.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν τέλος ὁ εορτασμός τοῦ Πάσχα ὑπενθυμίζει τὴν
περίοδον τῶν Καρναβαλιῶν. Τὰ πασχαλινὰ καρναβῆλια ἐξακολου-
θοῦν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα.